

15. Bytový fond

Od roku 1961 je tradiční součástí sčítání lidu také sčítání bytů v jeho současném pojetí jako integrovaného cenzu se vzájemným propojením údajů za jednotlivé entity. Cílem sčítání bytů je zjistit početnost, strukturu a kvalitu bytového fondu k danému okamžiku, a komplexně tak zmapovat stav bydlení obyvatelstva České republiky. Bytový fond je souborem všech bytů na daném území, obydlených i neobydlených. Sčítání jako zdroj dat o bytovém fondu má nezastupitelnou funkci především proto, že údaje za byty jsou navzájem provázány s údaji o domech, obyvatelích a domácnostech a jsou k dispozici do nejmenšího územního detailu. Obsah sčítání bytů se v čase vyvíjí tak, aby co nejlépe vypovídal o úrovni a kvalitě bytového fondu. Zatímco v sedmdesátých a osmdesátých letech se kromě tradičních údajů, jako je právní důvod užívání bytu, velikost bytu, technická vybavenost, způsob vytápění aj., zjišťovalo také materiální zázemí bytové domácnosti tj. vlastnictví pračky, televizoru, chladničky, telefonu či auta, v následujících sčítáních se od zjišťování těchto údajů upouštělo. Toto vybavení se stalo samozřejmou součástí téměř každé domácnosti a informace o něm tak ztratily jakoukoli vypovídací schopnost o úrovni bydlení obyvatelstva.

15.1 Metodika, zdroje dat a srovnatelnost výsledků

Ve Sčítání 2021 se počet bytů a jejich charakteristiky zjišťovaly tradičním způsobem prostřednictvím sčítacích formulářů. V rámci formuláře vyplnila domácnost také otázky týkající se bytu, ve kterém žila. Vzhledem k neexistenci plošného registru bytů s jednotnou a závaznou adresní identifikací až do úrovně jednotlivých bytů nebylo možné plně nahradit klasický způsob zjišťování administrativními zdroji. Ty byly využity jako podpora během některých dílčích kroků zpracování dat.

Počet otázek se ve srovnání se sčítáním 2011 významně zredukoval. V roce 2021 již nebyla zjišťována vybavenost bytů teplou vodou, koupelnou, záchodem či vybavení bytové domácnosti osobním počítačem a připojením k internetu. Dále už také nebylo potřeba vyplňovat formulář za neobydlené byty. Ty byly pomocí přesně stanoveného algoritmu dopočítány z administrativních zdrojů.

Všechny charakteristiky bytů byly zjišťovány jen za obydlené byty. Stejně jako v předchozím sčítání se ne/obydlenost bytu určovala na základě obvyklého pobytu osoby. Za neobydlený byt byl považován takový byt, ve kterém neměla žádná osoba obvyklý pobyt. Zároveň to ale neznamená, že se vždy muselo jednat o byt prázdný. Mohlo jít o byt, v němž osoba přebývala v průběhu pracovního týdne, nebo například o byt určený k rekreačním účelům. Při hodnocení dlouhodobých trendů ne/obydlenosti bytového fondu nelze opomenout, že koncept obvyklého pobytu se aplikuje teprve od roku 2011, všechny předchozí cenzy se zpracovávaly na základě trvalého pobytu.

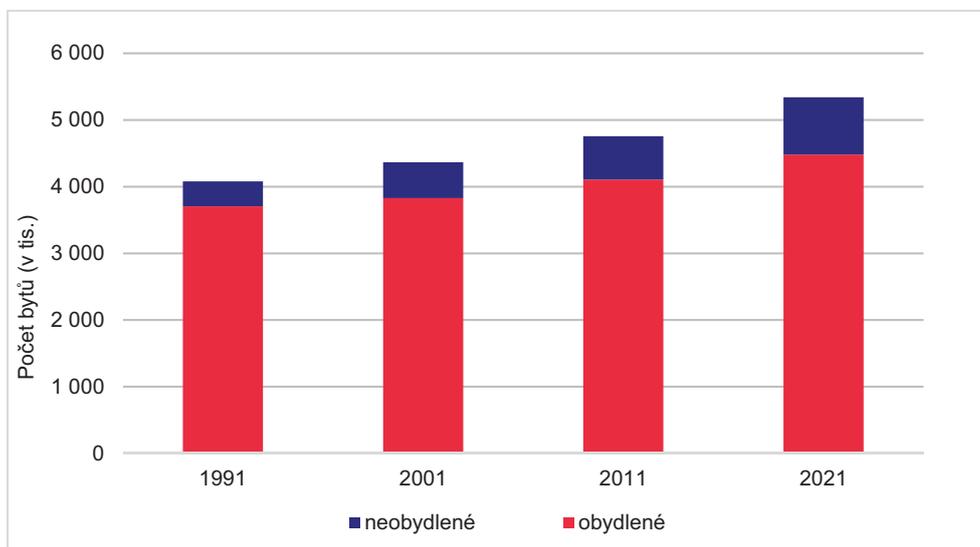
S výjimkou definice obytné místnosti byly všechny zjišťované údaje metodicky vymezeny stejně a s výsledky sčítání z roku 2011 jsou plně srovnatelné. V případě obytné místnosti došlo ke snížení limitu podlahové plochy, od kdy je místnost považována za obytnou. Konkrétně za obytnou místnost byla v roce 2021 považována každá místnost (včetně kuchyně), která je určena k bydlení a má podlahovou plochu alespoň 4 m². V minulém sčítání byl limit pro zahrnutí mezi obytné místnosti alespoň 8 m².

15.2 Vývoj bytového fondu v období 1991–2021

Za posledních 30 let se celkový počet bytů zvýšil o téměř 1 263 tisíc. Tempo růstu se mezi jednotlivými cenzy zvyšovalo. Zatímco v devadesátých letech minulého století došlo k nárůstu počtu bytů o 289 tisíc (tj. o 7,1 %), mezi lety 2011 a 2021 byl tento přírůstek více než dvojnásobný (583 tisíc, tj. 12,3 %). Podle výsledků posledního sčítání bytový fond čítal již 5 340 033 bytů. Celkový počet bytů tak ve sledovaném období vzrostl o 31 %.

Na celkovém přírůstku počtu bytů se podílel nárůst počtu jak obydlených, tak neobydlených bytů. V relativním vyjádření vzrostl mezi sčítáními 1991 a 2021 mnohem výrazněji počet neobydlených bytů, a to až o 131 %. Ve stejném období se počet obydlených bytů zvýšil o pětinu. Změnily se tak i proporce mezi obydlenými a neobydlenými byty. Z původních 9,1 % v roce 1991 vzrostl podíl neobydlených bytů na celkovém počtu bytů na 16,1 %. Za nárůstem počtu neobydlených bytů může částečně stát již výše zmíněná změna metodiky určování obydlenosti bytu z trvalého pobytu na obvyklý.

Graf 15.1 Vývoj počtu obydlených a neobydlených bytů mezi sčítáními 1991 až 2021

Z hlediska struktury bytového fondu podle druhu domu ve Sčítání 2021 stále mírně převažovaly byty v bytových domech (50,4 %). Od 90. let se ale poměr mezi byty v bytových a rodinných domech kontinuálně sblíží. Pokud však srovnáme počet osob bydlících v bytech podle druhu domu, pak je poměr obrácený. Více než polovina (51,4 %) obyvatel Česka žijících v bytech bydlela v rodinných domech, zatímco v bytových domech pouze 47,4 %. Zbýlých 1,2 % obyvatel připadalo na ostatní budovy, mezi něž se řadí zejména provozní budovy s byty a různá zařízení určená k bydlení či dlouhodobému ubytování.

Tab. 15.1 Vývoj počtu bytů podle obydlenosti a druhu domu ve sčítáních 1991 až 2021

Rok sčítání	Byty				z toho byty v domech			
	celkem	z toho obydlené		rodinných		bytových		
		abs.	v %	abs.	v %	abs.	v %	
1991	4 077 193	3 705 681	90,9	1 795 462	44,0	2 244 947	55,1	
2001	4 366 293	3 827 678	87,7	2 005 122	45,9	2 310 641	52,9	
2011	4 756 572	4 104 635	86,3	2 256 072	47,4	2 434 619	51,2	
2021	5 340 033	4 480 139	83,9	2 567 846	48,1	2 690 100	50,4	

15.3 Právní důvod užívání bytu

Po výrazných změnách, kterými struktura bytového fondu dle právního důvodu užívání bytu prošla na konci 20. století a které souvisely s privatizací bytového fondu (transformace z nájemních a družstevních bytů do bytů v osobním vlastnictví), došlo v poslední dekádě k její relativní stabilizaci. Nárůst počtu obydlených bytů ve vlastním domě zhruba odpovídá nárůstu celkového počtu obydlených bytů, tudíž podíl těchto bytů zůstává stabilně na necelých dvou pětinách z počtu obydlených bytů se zjištěným právním důvodem užívání bytu. Nadále pokračoval trend pozvolného zvyšování podílu bytů

v osobním vlastnictví na jedné straně (z 21,8 % v roce 2011 na 27,1 % v roce 2021) a razantního snižování podílu bytů družstevních (jejich podíl poklesl z 10,2 % v roce 2011 na 3,4 % v roce 2021) a méně výrazně i nájemních (z 24,3 % na 21,5 %) na straně druhé. Téměř trojnásobně stoupl v poslední dekádě počet bytů, jejichž uživatelé je užívali bezplatně (např. bydlení v bytě příbuzných). Tyto byty představovaly již 6,3 % všech obydlených bytů se zjištěnou odpovědí. Právní důvod užívání bytu se nepodařilo zjistit u 7,8 % obydlených bytů, což zhruba odpovídá podílu nezjištěných odpovědí v roce 2011 (7,5 %).

Tab. 15.2 Obydlené byty podle právního důvodu užívání bytu v letech 2011 a 2021

Rok sčítání	Obydlené byty							
	celkem	ve vlastním domě	v osobním vlastnictví	družstevní	jiné bezplatné užívání bytu	nájemní / pronajaté	jiný důvod užívání bytu	nezjištěno
2011	4 104 635	1 470 174	824 076	385 601	140 348	920 405	44 645	319 386
2021	4 480 139	1 595 698	1 121 375	140 821	260 225	890 802	133 474	337 744

Struktura obydlených bytů podle právního důvodu užívání se výrazně odlišuje podle druhu domu, ve kterém se byt nachází. Podle očekávání se drtivá většina obydlených bytů, jejichž vlastníci jsou zároveň i vlastníky samotného domu, nacházela v rodinných domech, a naopak obydlené byty v osobním vlastnictví byly z 99,4 % v domech bytových. Také byty nájemní a družstevní byly sečteny převážně v bytových domech.

Tab. 15.3 Počet a struktura obydlených bytů podle právního užívání bytu a podle druhu domu

Druh domu	Obydlené byty							
	celkem	ve vlastním domě	v osobním vlastnictví	družstevní	jiné bezplatné užívání bytu	nájemní	jiný důvod užívání bytu	nezjištěno
Celkem	4 480 139	1 595 698	1 121 375	140 821	260 225	890 802	133 474	337 744
Rodinné	1 974 855	1 549 895	19 389	691	139 868	100 296	67 001	97 715
Bytové	2 431 918	35 885	1 100 593	140 017	118 291	747 627	60 595	228 910
Ostatní	73 366	9 918	1 393	113	2 066	42 879	5 878	11 119
v %								
Celkem	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Rodinné	44,1	97,1	1,7	0,5	53,7	11,3	50,2	28,9
Bytové	54,3	2,2	98,1	99,4	45,5	83,9	45,4	67,8
Ostatní	1,6	0,6	0,1	0,1	0,8	4,8	4,4	3,3

15.4 Stáří obydlených bytů

Informace o stáří bytu byla odvozena z dat o období výstavby nebo rekonstrukce domu, ve kterém je byt umístěn. Údaj o období výstavby nebo rekonstrukce domu byl získán z dostupných administrativních zdrojů.

Za období posledních deseti let tj. od roku 2011 do roku 2021 bylo postaveno nebo zrekonstruováno téměř 325 tisíc obydlených bytů, což však bylo téměř o 129 tisíc méně, než byl počet obydlených bytů v domech pocházejících z předchozího desetiletí. Průměrné stáří obydleného bytu tak stejně jako při minulém sčítání opět vzrostlo a dosáhlo již hodnoty 51,8 let. To je o 5,3 let více než ve SLDB 2011.

Největší část obydleného bytového fondu pocházela ze sedmdesátých a osmdesátých let 20. století. Jednalo se především o byty v bytových domech, jelikož v těchto dekádách probíhala významná výstavba sídlištního typu. Naopak nejstarší byty v domech postavených či zrekonstruovaných ještě před rokem 1945 byly převážně byty v rodinných domech, což platí i pro byty v mladších domech nově postavených (zrekonstruovaných) v období 90. let a později. Obydlené byty v domech s obdobím výstavby nebo rekonstrukce po roce 1991 (tj. 1991–2021) se z 57,6 % nacházely v rodinných domech. Pokud období zkrátíme pouze na úsek po roce 2011, zastoupení nových či zrekonstruovaných bytů v rodinných domech se ještě zvýšilo na 63,1 %.

Tab. 15.4 Obydlené byty podle druhu domu a podle období výstavby (rekonstrukce)

Období výstavby (rekonstrukce) domu	Obydlené byty	v tom v domech		
		rodinných	bytových	ostatních
Obydlené byty celkem	4 480 139	1 974 855	2 431 918	73 366
1919 a dříve	361 069	202 304	151 375	7 390
1920 – 1945	530 998	300 400	224 784	5 814
1946 – 1970	926 599	275 059	645 907	5 633
1971 – 1980	818 932	265 340	547 719	5 873
1981 – 1990	617 148	209 919	401 423	5 806
1991 – 2000	337 880	181 089	143 413	13 378
2001 – 2010	453 489	256 671	184 061	12 757
2011 – 2015	149 759	94 435	51 749	3 575
2016 a později	175 125	110 406	61 096	3 623
Nezjištěno	109 140	79 232	20 391	9 517

15.5 Obydlené byty podle počtu obytných místností

Výsledky Sčítání 2021 potvrdily trend pozorovaný již v minulých cenzech – zvětšování bytů jak z hlediska počtu obytných místností v bytech, tak z hlediska celkové plochy bytu. Zároveň je však potřeba při srovnávání výsledků dvou posledních sčítání brát v úvahu metodickou změnu v definici obytné místnosti. Jak bylo zmíněno v úvodní podkapitole, za obytnou místnost byla v roce 2021 považována každá místnost (včetně kuchyně), která je určena k bydlení a má podlahovou plochu alespoň 4 m². V předchozím sčítání byla hranice pro zahrnutí mezi obytné místnosti alespoň 8 m².

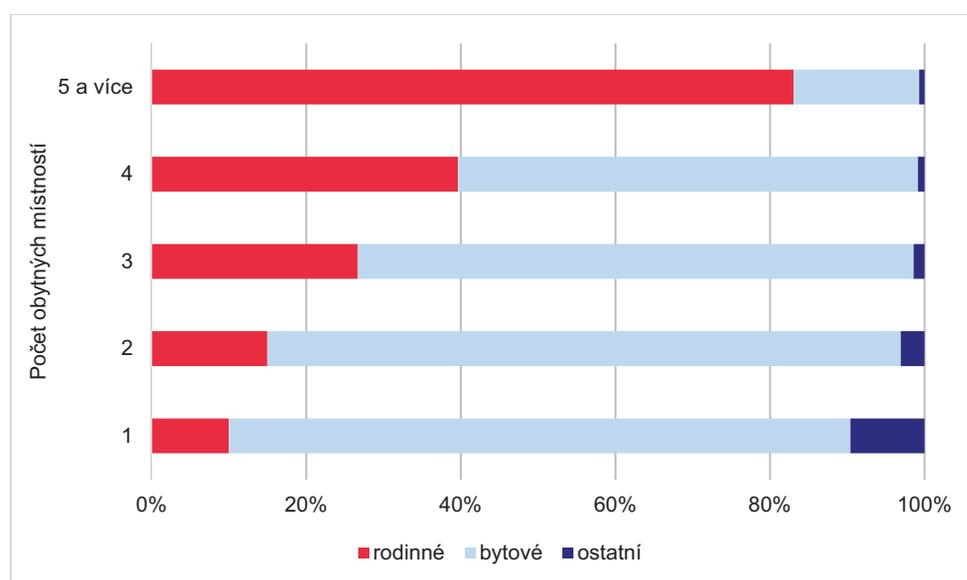
Nejpočetnější skupinou ve Sčítání 2021 byly byty se čtyřmi místnostmi, jejichž počet přesáhl 1 299 tisíc. Největší relativní nárůst ale zaznamenala kategorie 5 a více místností, a to o více než 38 %. Obydlené byty těchto dvou nejčetnějších kategorií tvořily přes 60 % obydlených bytů se zjištěným počtem místností. Na jejich úkor absolutně i relativně ubylo obydlených bytů v kategoriích s nižším počtem místností. Největší relativní pokles byl zaznamenán u nejmenších bytů s jednou obytnou místností, jejichž počet klesl o více jak čtvrtinu. Těmto změnám ve velikostní struktuře obydlených bytů odpovídá také nárůst průměrného počtu obytných místností na jeden obydlený byt z 3,7 v roce 2011 na 3,9 v roce 2021.

Tab. 15.5 Obydlené byty podle počtu obytných místností v letech 2011 a 2021

Rok sčítání	Obydlené byty celkem	v tom podle počtu obytných místností (včetně kuchyně)						Průměrný počet obytných místností na byt
		1	2	3	4	5 a více	nezjištěno	
2011	4 104 635	201 305	524 080	1 017 617	1 130 229	873 631	357 773	3,7
2021	4 480 139	150 054	496 141	990 093	1 299 052	1 208 779	336 020	3,9

Byty s větším počtem místností se nacházely především v rodinných domech, jejichž obydlené byty disponovaly průměrně 4,8 obytnými místnostmi. Kdežto obydlený byt v bytovém domě měl při posledním sčítání průměrně jen 3,3 obytných místností. V rodinných domech se vyskytovala pouze desetina bytů s jednou obytnou místností a obecně platí, že menší byty jsou z větší části součástí bytových domů.

Graf 15.2 Podíl obydlených bytů podle počtu obytných místností a druhu domu

15.6 Obydlené byty podle velikosti celkové plochy

Celková plocha bytu zahrnuje plochu všech obytných místností i dalších částí bytu (přisloušenství, předsíň apod.). Nezahrnuje plochu dalších prostor příslušejících k bytu, jako jsou neobyvatelné sklepy nebo půdy, terasy, balkóny, lodžie (ani zasklené).

Stejně jako údaje o počtu obytných místností, tak také údaje o celkové ploše bytu ze Sčítání 2021 potvrdily, že se obydlené byty zvětšují.

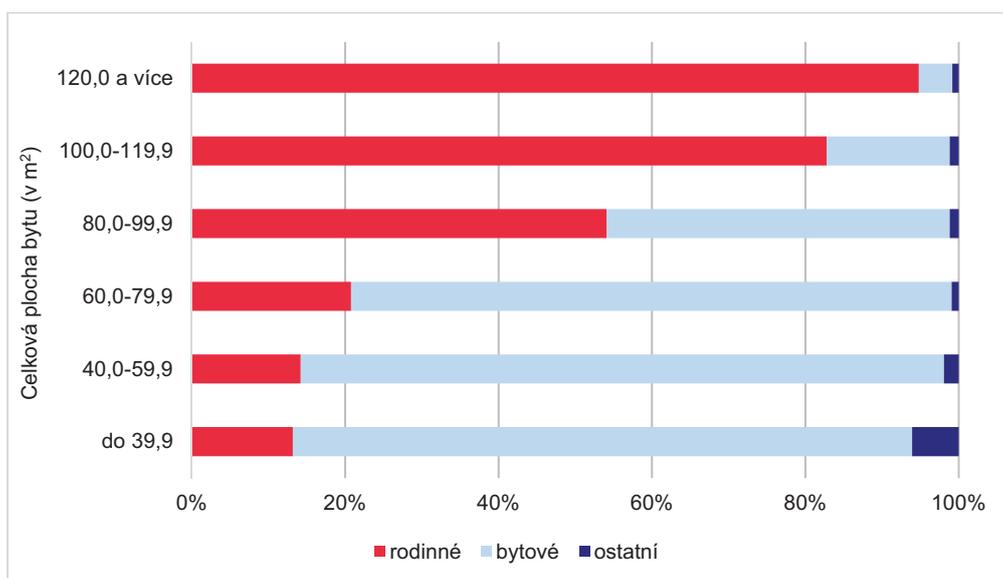
Stejně jako ve sčítání 2011 měly i při posledním cenzu obydlené byty nejčastěji plochu mezi 60,0 až 79,9 m². Takto velké byty představovaly 29,0 % všech obydlených bytů se zjištěnou celkovou plochou. Stále častější jsou ale díky převažující výstavbě rodinných domů v posledním desetiletí největší byty s plochou nad 120 m². Tuto velikost měl při Sčítání 2021 již každý pátý obydlený byt se zjištěnou celkovou plochou.

Obydlený byt měl v roce 2021 průměrnou celkovou plochu 87,6 m².

Tab. 15.6 Obydlené byty podle celkové plochy bytu v letech 2011 a 2021

Rok sčítání	Obydlené byty celkem	v tom byty s celkovou plochou (m ²)						nezjištěno
		do 39,9	40,0–59,9	60,0–79,9	80,0–99,9	100,0–119,9	120,0 a více	
2011	4 104 635	327 873	708 710	974 748	603 186	369 716	654 317	466 085
2021	4 480 139	290 095	788 211	1 188 305	603 270	382 228	840 006	388 024

Z hlediska druhu domu byly podle očekávání podstatně větší byty v rodinných domech. Průměrná velikost obydlí v rodinném domě byla 117,2 m², což je o 53,7 m² více než u obydlí v bytovém domě, jehož průměrná celková plocha činila 63,5 m².

Graf 15.3 Podíl obydlí podle celkové plochy bytu a podle druhu domu

15.7 Obydlené byty podle počtu bydlících osob

Sčítání 2021 potvrdilo trend zvyšování počtu bytů, ve kterých žije pouze jedna nebo dvě osoby. Počet bytů obydlí jednou osobou dosáhl hodnoty 1 597 tisíc, což představovalo každý třetí obydlí. Spolu s byty se dvěma bydlícími osobami pak tvořily 65,5 % obydlí bytového fondu. S narůstajícím počtem osob v bytě klesá podíl těchto bytů na celkovém počtu obydlí. Byty, ve kterých společně žije 6 a více osob, se vyskytovaly už jen velmi sporadicky (tvořily jen 1,6 %).

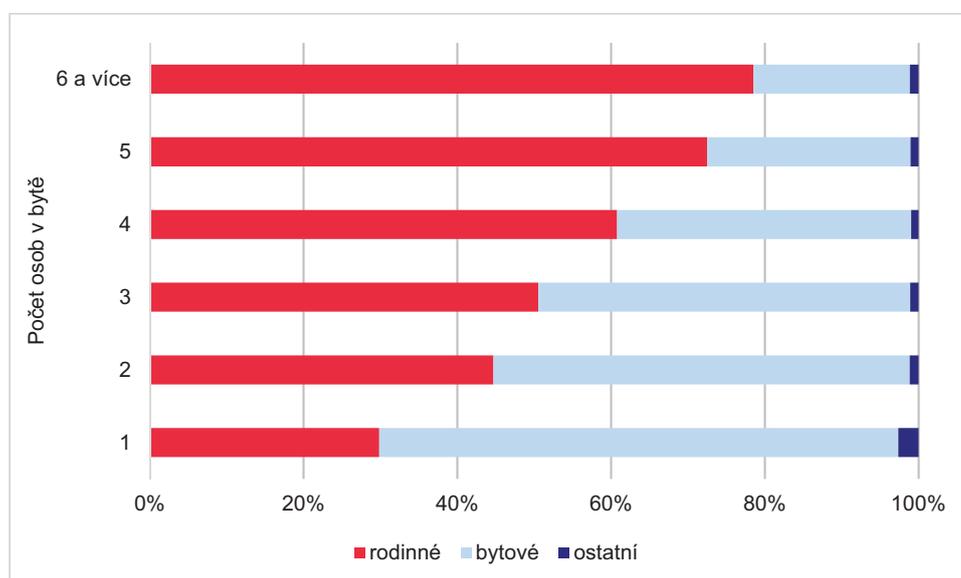
Tab. 15.7 Obydlené byty podle počtu bydlících osob v letech 2011 a 2021

Rok sčítání	Obydlené byty celkem	v tom podle počtu osob						Průměrný počet osob v bytě
		1	2	3	4	5	6 a více	
2011	4 480 139	1 214 201	1 211 977	737 515	629 420	192 197	119 325	2,5
2021	4 104 635	1 597 474	1 338 078	700 544	600 759	169 495	73 789	2,3

Narůstající počet bytů s jednou bydlící osobou koresponduje se zvyšováním počtu domácností jednotlivců a odráží ho i klesající hodnota ukazatele průměrného počtu osob v bytě z 2,5 osoby v roce 2011 na 2,3 osoby v roce 2021.

Počet bytů podle počtu bydlících osob byl podobně jako velikost bytu významně diferencován podle druhu domu, ve kterém se byt nachází. Jak je patrné z grafu níže, s přibývajícím počtem osob v bytě rostlo také zastoupení bytů v rodinných domech na celkovém počtu bytů s daným počtem bydlících osob. V průměru žily v bytech v rodinných domech 2,62 osoby, zatímco v bytových domech jen 1,97 osoby.

Graf 15.4 Podíl obydlených bytů podle počtu bydlících osob a podle druhu domu

15.8 Obydlené byty podle způsobu vytápění a zdroje energie

Devět z deseti obydlených bytů v Česku se zjištěným způsobem vytápění bylo v roce 2021 vytápěno ústředním topením. Od roku 2011 tak došlo k nárůstu podílu bytů s tímto způsobem vytápění o 9,1 procentního bodu z 80,4 % na 89,5 %. Přibližně třetina obydlených bytů měla ústřední dálkové vytápění z teplárny či kotelny mimo dům, další třetina využívala ústřední vytápění s vlastním zdrojem pouze pro daný byt. Pětina obydlených bytů deklarovala ústřední domovní vytápění z kotelny/kotle v domě vytápějící více bytů. Pokud uvažujeme kategorie ústředního topení jako jednu souhrnnou (tak jako v tab. 15.8), byly druhým nejčastějším způsobem vytápění lokální topidla či kamna umístěná v jednotlivých místnostech bytu. Těmi bylo vybaveno jen 8,2 % obydlených bytů se zjištěným způsobem vytápění.

Jako hlavní zdroj energie k vytápění bytu byl nejčastěji používán plyn (36,8 % obydlených bytů se zjištěným zdrojem energie) nebo energie z kotelny mimo dům (35,9 % obydlených bytů se zjištěným zdrojem energie). Každý desátý byt pak používal k vytápění elektřinu. Přibližně stejně časté bylo i vytápění dřevem či dřevěnými peletami.

Tab. 15.8 Obydlené byty podle způsobu vytápění a podle hlavního zdroje energie používaného k vytápění

Rok sčítání	Obydlené byty celkem	z toho podle způsobu vytápění		z toho podle energie používané k vytápění				
		ústřední	lokální topidla (kamna)	z kotelny mimo dům	uhlí, koks, uhelné brikety	plyn	elektřina	dřevo, dřevěné pelety
2011	4 104 635	3 301 760	357 039	1 365 060	336 076	1 419 633	255 019	285 386
2021	4 480 139	3 811 160	348 104	1 497 565	240 623	1 542 132	390 376	381 536

Ve srovnání s předchozím cenem byly v roce 2021 z hlediska hlavního zdroje energie, který byty používají k vytápění, zjišťovány navíc některé nové kategorie jako solární kolektory, tepelná čerpadla nebo topné oleje. Z nich bylo nejčastější vytápění tepelným čerpadlem, kterým disponovalo 2,4 % obydlených bytů se zjištěným zdrojem energie používaným k vytápění. Častěji byly některé tyto nové alternativy využívány jako tzv. doplňkový zdroj (také ve Sčítání 2021 zjišťován). Příkladem mohou být třeba solární kolektory.

Jednotlivé druhy energií používané k vytápění bytů se lišily podle druhu domu. Zatímco v bytových domech jednoznačně převažovalo vytápění z kotelny mimo dům, tak uhlí a dřevo byly používány především v rodinných domech. Také výše zmíněná tepelná čerpadla byla dle předpokladů naprostou výsadou rodinných domů.

Tab. 15.9 Obydlené byty podle hlavního zdroje energie používaného k vytápění a podle druhu domu

Zdroj energie používané k vytápění	Obydlené byty celkem	Druh domu		
		rodinné	bytové	ostatní
Obydlené byty celkem	4 480 139	1 974 855	2 431 918	73 366
Z kotelny mimo dům	1 497 565	20 351	1 456 585	20 629
Uhlí, koks, uhelné, brikety	240 623	214 348	23 604	2 671
Zemní plyn	1 534 547	929 962	580 608	23 977
Jiné druhy plynu (LPG, CNG, bioplyn aj.)	7 585	3 817	3 433	335
Elektřina	390 376	235 785	145 173	9 418
Dřevo, dřevěné brikety	357 583	328 924	24 650	4 009
Dřevěné pelety	23 953	21 833	1 757	363
Topné oleje, nafta	2 338	1 494	707	137
Tepelné čerpadlo	101 982	100 852	9	1 121
Solární kolektory	1 343	705	583	55
Jiný	9 359	4 343	4 709	307
Nezjištěno	312 885	112 441	190 100	10 344

15.9 Územní rozdíly v bytovém fondu

Územní rozdíly v koncentraci bytů silně korelují s územním rozložením obyvatelstva. Největší část bytového fondu byla v roce 2021 koncentrována v Hl. m. Praze (13,5 %) a v jeho zázemí tj. ve Středočeském kraji (12,8 %). Naopak bytový fond Karlovarského kraje představoval jen necelá 3 % bytového fondu Česka. Méně než 5 % bytového fondu Česka bylo lokalizováno v kraji Libereckém, Pardubickém a Kraji Vysočina (odpovídá koncentraci obyvatel).

Z hlediska obydlenosti bytového fondu měly nejnižší podíl neobydlených bytů Moravskoslezský a Ústecký kraj (na úrovni 12,2 % jejich bytového fondu) a také Hl. m. Praha, kde neobydlené byty představovaly 13 % všech bytů. Pod celorepublikovým průměrem podílu neobydlených bytů byl ještě kraje Jihomoravský a Karlovarský. V ostatních krajích převyšoval podíl neobydlených bytů celorepublikovou hodnotu 16,1 %. Nejvýrazněji tento podíl vystoupal ve Středočeském kraji, kde neobydlené byty představovaly více než pětinu (22 %) jeho bytového fondu.

Struktura obydleného bytového fondu podle druhu domu je v jednotlivých krajích ovlivněna charakterem zástavby. V oblastech s převažujícím venkovským typem zástavby převažovaly obydlené byty v rodinných domech (Středočeský kraj, Kraj Vysočina, Zlínský kraj). Na druhé straně spektra jsou kraje s převažující městskou zástavbou, kde obydlené byty v bytových domech představují více než 60 %

obydlených bytů (Karlovarský a Ústecký kraj). Výjimečné postavení má v tomto směru Hlavní město Praha, kde podíl obydlých bytů v bytových domech dosáhl hodnoty 86,4 % obydlého bytového fondu. Mimo jiné to znamená, že v Praze bylo v rodinném domě jen 12,6 % bytů, což oproti celorepublikové hodnotě 44,6 % představuje výrazný rozdíl.

Tab. 15.10 Bytový fond podle krajů

Území	Byty celkem	Neobydlené byty celkem	Obydlené byty celkem	z toho podle druhu domu	
				v rodinných domech	v bytových domech
Česká republika	5 340 033	859 894	4 480 139	1 974 855	2 431 918
Hlavní město Praha	721 332	93 627	627 705	79 161	542 548
Středočeský kraj	681 857	120 215	561 642	347 422	205 814
Jihočeský kraj	340 663	75 062	265 601	135 662	124 217
Plzeňský kraj	302 349	55 319	247 030	116 018	126 799
Karlovarský kraj	148 516	23 217	125 299	38 274	84 279
Ústecký kraj	402 467	49 182	353 285	119 410	228 215
Liberecký kraj	227 144	39 517	187 627	81 582	101 832
Královéhradecký kraj	282 400	53 831	228 569	120 443	103 782
Pardubický kraj	255 990	46 857	209 133	117 215	88 023
Kraj Vysočina	246 827	51 729	195 098	117 596	73 545
Jihomoravský kraj	572 539	82 534	490 005	244 512	237 966
Olomoucký kraj	309 906	50 021	259 885	130 133	124 779
Zlínský kraj	274 838	48 619	226 219	131 219	91 114
Moravskoslezský kraj	573 205	70 164	503 041	196 208	299 005